

Марица, а^{тъ} днешниятъ Буюкъ Дере, който напоява Бунаръ-Хисаръ (ср. Jireček, Henerstrasse 49).

⁷⁵ Колко бедни сж били езикътъ и понятията на турските завоеватели, ако въ Македония четири голѣми рѣки сж наречени съ едно име Карасу, черна рѣка,—Nestus, Strymon, Erigon, Haliacmon!

⁷⁶ Село Германцица въ една грамота отъ 1378 г.. Šafařík Pam. 160. Рѣка Гърманъ 1469 г., Гласник 22, 298. За Струмската долина ср. любопитното описание у E. Rockstroh, Bericht über eine Reise von Samakov nach Melnik, XI Jahresbericht des Vereins für Erdkunde in Dresden (1874). Исторически спомени за Германия, родното място на Велизарий (и до денъ днешенъ това име е запазено въ названието на село Джерменъ) вж. у Jireček, Heerstrasse 28.

⁷⁷ И сега още въ тая мястностъ има село Рупель, Григоровичъ, Очеркъ путеш. 142.

⁷⁸ Споредъ Шафарика (Sebrané spisy II, 240), Вардаръ получилъ името си отъ турските вардариоти, които тукъ били заселени въ XI в. (dar, — der, — dere по турски значи вода) и у славяните се наричалъ Велика. Името Вардаръ се среща у старо-сръбския писателъ Доментианъ отъ XIII в. (изд. на Даничичъ 1860. 106) и въ една грамота на царь Душана отъ 1348 год.: на Вардаръ Св. Георгие (Šafařík, Pam. 102). Мъстата, въ които се споменува Велика (Хрониката на Данайла 44, грамотитъ въ Pam. 25 и въ Гласник 13, 373), съвсемъ не сж тъй ясни, щото да може безъ всѣко съмнение да се твърди, че това е горниятъ Вардаръ; може да се приеме, че това е р. Трѣска, чието горно течение и сега още се именува Велика.

⁷⁹ Гостиваръ въ единъ старо-сръбски паметникъ отъ началото на XIV в. Šafařík Pam. 55. Ср. Hostivar въ Чехия.

⁸⁰ Буе за картата на Хана, Sitzber. der Wien. Akad. 1869. LX. Тетово сж посетили и описали Гризебахъ и Рокшро (Reiseskizzen aus Dardanien und Albanien).

⁸¹ Че Пологъ не е Пелагония, както нѣкои сж се досещали, а Тетово, въ това азъ се убедихъ отъ разположението на мястностите, означени въ старите грамоти. Това мнение поддържа и Boué, Itinéraires I 309, дето разположението и на двата Полога е ясно означенено.

⁸² Вж. глава XXII.

⁸³ Šafařík Pam. 25 (грамота отъ XIII в.)

⁸⁴ Още въ XIV в. Боимия (грамота въ Гласник 24, 235). Ваїмъ у Кантакузина 1337, ed. Bonn. I 475.

⁸⁵ Grisebach II 91 — 104.

⁸⁶ К. и Д. Миладиновъ, Бѫлгарски народни пѣсни. Загребъ 1861, 527.

⁸⁷ Прѣспанското езеро сж описали Григоровичъ и Ханъ; и двамата сж посетили само северния му брѣгъ. До сега нито единъ ученъ пътешественикъ не се е возилъ по самото езеро и не го е обходилъ околовръстъ.

⁸⁸ Hahn, Reise durch die Gebiete des Drin и пр. 292.